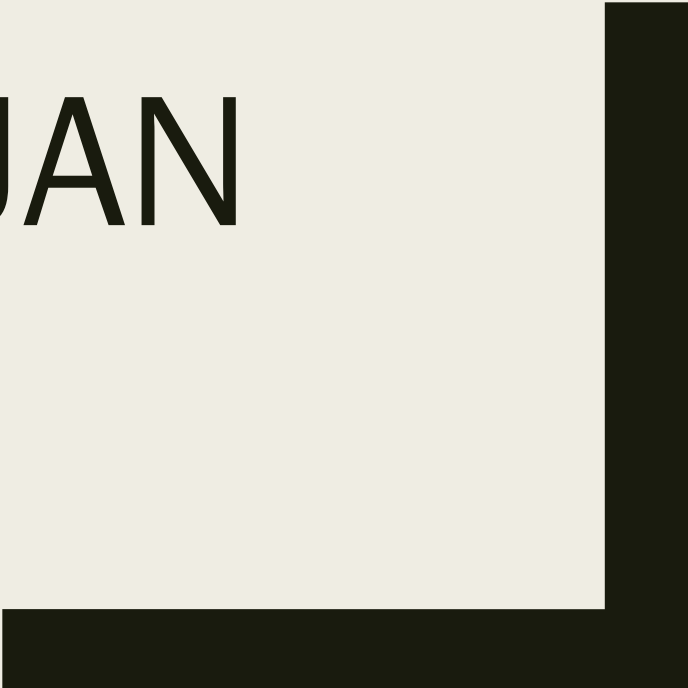

BAROK-
JOHAN
SEBASTIJAN
BAH

Pripremio:

Boris Milutinovic VI/2

Barok

- **Barokna muzika** označava epohu u istoriji klasične muzike, koja traje od renesanse početkom 17. do sredine 18. veka.
- Početak barokne muzike označava stvaralaštvo Klaudija Monteverdija. Jedna od uobičajenih podpodela ove epohe je:
 - Rani barok (od oko 1600. do oko 1650.), pod italijanskom dominacijom;
 - Vrhunac baroka (od oko 1650. do oko 1710.), kada su dominirali francuski uticaji;
 - Kasni barok (od oko 1710. do oko 1750.), sa tendencijom razvoja regionalnih stilova.
- Često se za kraj epohe barokne muzike uzima godina smrti Johana Sebastjana Baha, tj. 1750., i upravo je Johan Sebastijan Bah najznačajniji predstavnik ove epohe.

O Johanu Sebastijanu Bahu

- Johan Sebastijan Bah, rođen je 21. marta 1685. godine u Ajzenahu.
- Potiče iz jedne od najznamenitijih muzičkih porodica, koja je proizvela preko 35 značajnih kompozitora i mnoge muzičare izvođače.
- Za života je bio poznat kao orguljaš i čembalista, dok je njegovo kompozitorsko stvaralaštvo bilo smatrano običnim poslom profesionalnog muzičara 15–17. veka koji je stvarao muziku za prigode na dvoru, u crkvi ili u gradu.
- Sa 17 godina svirao je orgulje, klavir, violinu, violu, pevao u horu i bio pomoćnik kantora. Kasnije je radio kao orguljaš, dvorski i crkveni muzičar, dirigent i učitelj. Stekao je slavu kao izvođač na orguljama i čembalu, i kao muzički improvizator.
- Johan Sebastijan Bah je jedan od najznačajnijih predstavnika univerzalnog humanizma u umetnosti.
- Tvorac je velikog broja muzičkih oblika koji karakterišu barok kao razdoblje

Muzika i stil Johana Sebastijana Baha

- Bahov muzički stil je proizlazio iz njegove veštine stvaranja originalnih kontrapunkta i dosledne upotrebe motiva, zatim sklonosti za improvizaciju na instrumentima sa klavijaturom, i poznavanja muzičkih tradicija severne i južne Nemačke, Italije i Francuske. Nezaobilazna je i njegova odanost luteranskoj liturgijskoj muzici. Srećna okolnost da je u detinjstvu i mladosti imao pristupa partiturama i živim muzičarima doprinela je da Bah snažno razvije svoj talenat.
- Već je u dvadesetim godinama pokazivao sposobnost da organizuje svoje ideje u delima velikog i složenog formata, što je bio napredak u odnosu na Bukstehudeov model improvizovanih prelida i jednostavnih kontrapunkta. Prekretnica su za Baha bile godine 1713–14. kada je obimni repertoar italijanske muzike postao dostupan muzičarima na vajmarskom dvoru. Od tada, u Bahovoj muzici je primetna upotreba muzičkih formi i struktura preuzetih iz Italije (dramatične uvertire, jedinstvenije tretiranje muzičkih motiva, jasne melodijske konture).

Muzika i stil Johana Sebastijana Baha

- Muzika se u vreme baroka zapisivala tako što bi kompozitor samo naznačio osnovnu konstrukciju dela, a zadatak interpretatora je bio da okiti ovaj muzički skelet i da ga razvije. Među evropskim muzičkim centrima postojale su velike razlike u tome kako se ovo pravilo primenjivalo. Bah se nalazio na jednom od ekstrema, tj. on je zapisivao skoro sve muzičke detalje, posebno u brzim stavovima. Ovo mu je verovatno pomagalo da kontroliše bogate kontrapunktske linije koje su mu bile omiljene, ali koje su ostavljale manje prostora za improvizaciju.
- Bah je najizrazitiji predstavnik baroka i najveći majstor instrumentalne polifonije. Njegov stvaralački opus je vrlo veliki, ali sva njegova dela nisu sačuvana.

Dela Johana Sebastijana Baha

- Bah je napisao sledeća instrumentalna dela: šest brandenburški koncerata, dva koncerta za violinu i orkestar, koncert za dve violine, sedam klavirskih koncerata, tri koncerta za dva klavira, dva koncerta za tri klavira i koncert za četiri klavira. Za orgulje je napisao sledeća dela: šest sonata, 140 koralnih preludijuma, 17 velikih preludijuma i fuga, 5 tokata i fuga, dve sveske preludijuma i fuga izdatih pod nazivom „Za dobro temperovani klavir“, Umetnost fuge, 6 francuskih i 6 engleskih svita, 18 preludijuma, dvoglasne i troglasne invencije, fantazije, kapriča, male preludijume, 6 svita za violončelo, 6 partita i sonata za violinu, 3 sonate za violu i veći broj sonata za flautu i čembalo.
- Bahovo vokalno-instrumentalna dela su: 220 kantata (Kantata o lovu, Kantata o kafi, Svadbena kantata - sve tri su svetovnog karaktera), Misa u h-moll (24 numere), Magnifikat, Pasija po Mateju i Pasija po Jovanu, Božićni oratorijum (duhovnog karaktera).

Rekli su o Bahu

- Ako se može prikazati Bahova veličina u nekoliko reči, onda su u tome uspeli Betoven i Gete.
- Betoven je za Baha rekao: Ne Bah (bach = potok) već more, trebao bi da se zove tako zbog svog beskrajnog znanja i umeća, zbog nepresušnog vrela iz kog je crpeo svoje melodije i harmonije.
- Gete je izjavio jednom prilikom: Kad slušam izvođenje Bahove muzike, tada je čitavo moje biće potreseno i čini mi se kao da mi ne trebaju uši, oči, ni ostala čula.

HVALA NA PAŽNJI